

Una vintena d'adherits i adherides i de quadres d'Iniciativa de les comarques del Barcelonès, Baix Llobregat, Vallès Occidental i Oriental i Tarragonès, entre els quals n'hi ha de procedents de l'ENE, del PSUC, d'EV-EE i del PSC, aplegats per la crida feta a l'article *ICV, un vaixell que ha d'afinar el rumb*, publicat el 18 de setembre per Jordi Altarriba i Josep Maria López Llaví, ens fan arribar el següent

MANIFEST

PER UNES POLÍTIQUES SOBIRANISTES A ICV

Una vintena d'adherits i adherides d'ICV reclama defugir l'ambigüitat en la qüestió nacional i assumir posicions decididament sobiranistes

En el curs dels treballs preparatoris de la 9a Assemblea Nacional d'Iniciativa per Catalunya Verds, un grup d'adherits i adherides preocupats per la deriva de la formació en alguns aspectes i en particular pel tractament accessori que atorga a la qüestió nacional, volem fer arribar a la direcció del partit i a l'opinió pública el següent:

- **Considerem que, tot i que en els seus documents fundacionals ja quedava clar -ho reproduïm de la Declaració Política de Principis- *el dret inalienable i imprescriptible de la nació catalana a l'autodeterminació*, així com el model de federalisme asimètric que propugnava, durant massa temps Iniciativa (ara ICV) ha passat de puntetes pels seus posicionaments sobre la qüestió nacional.**
- **És així com ICV, l'organització política de *l'esquerra verda nacional*, un partit nacional català -autodeterminat com a tal en separar-se de *Izquierda Unida*- i que reclama l'exercici de la sobirania popular per decidir el futur de Catalunya, no ha estat ni és comptat a l'arc polític del nacionalisme català. I és així com l'ha deixat políticament a mans del catalanisme conservador o de corrents independentistes, alguns dels quals sense continguts socials o força ingenus, que han contribuït a generar expectatives que més d'hora que tard, en veure's frustrades, podrien produir des d'un nou desencís fins al rebrot**

d'actituds extremes. És per això també que les polítiques d'ICV cal que se situïn enllà tant dels reduccionismes autonomistes com dels independentistes.

- El mes de gener passat, en el Fòrum celebrat a l'entorn del Model d'Estat, ICV es ratificava en el reconeixement i la defensa del dret a decidir -el dret a l'autodeterminació sense limitacions, que en això consisteix l'exercici real de la sobirania- i s'adheria a la Plataforma pel Dret a Decidir, amb representants presents a l'acte. En paraules de Jaume Bosch, vicepresident d'ICV, pronunciades en aquella jornada, *“a l'ús devaluat del terme federalisme que fa el PSC, Iniciativa hi oposa la formulació d'un estat propi dins d'un estat plurinacional”*. El cert és però tampoc de llavors fins ara aquestes afirmacions no s'han fet notar gaire en les polítiques, les campanyes i les preses de posició del partit.
- Ara, en vistes a la celebració el mes de novembre de la 9a Assemblea, la comissió redactora de la proposta del document d'Estratègia Política hi ha inclòs el punt 3.4, *El nostre horitzó nacional*, amb vuit subapartats que contemplen des d'un full de ruta a curt termini a la reivindicació d'un finançament just; de la defensa de la llengua catalana fins a la del dret a l'autodeterminació i a l'opció per un estat federal plurinacional, que defineix i detalla, passant per la necessària reforma de la Constitució espanyola de 1978 i pel manteniment de relacions preferents amb els altres territoris de parla catalana.
- Tot i reconèixer en aquestes formulacions força més concreció que l'habitual, els que subscriuim el present Manifest, a més d'expressar la voluntat de presentar algunes propostes de modificació en aquests punts als documents de l'Assemblea, pensem que de poc serviria la correcció dels plantejaments teòrics i estratègics sense un canvi ostensible de la política i de la imatge nacionals d'Iniciativa. Cal doncs reclamar, i en la mesura del possible garantir, que la nova direcció que surti elegida d'aquesta assemblea assumeixi explícitament i de fet la reivindicació nacional en l'horitzó de l'autodeterminació, expressió de la sobirania, i la situï en un lloc capdavanter a la política d'ICV. És en aquest sentit també que, per tal de fer sentir la veu de tots els companys i companyes de provada sensibilitat en aquest sentit, en reclamem la participació més activa als òrgans d'enquadrament corresponents.

- I per tal de treballar continuadament en l'elaboració i l'aprofundiment de les polítiques del partit en la qüestió nacional, i de participar activament a les entitats i moviments de signe des de catalanista a sobiranista, propugnem la creació des d'ara mateix al si de l'organització del partit d'una comissió de treball o àmbit de dedicació específica, amb possibilitat de ser representada als òrgans de direcció.
- Finalment, volem deixar palès i que quedi conseqüentment reflectit, que a ICV hi participen i hi han de poder conviure i sentir-se còmodes els adherits i adherides que es reclamen del federalisme, amb altres que optarien per la confederació o per la independència. En qualsevol cas, som conscients de la inviabilitat a l'Espanya actual de cap d'aquestes opcions, que passarien necessàriament per la reforma en un sentit positiu de la Constitució i per l'exercici del dret d'autodeterminació de Catalunya: una i altra ara per ara impensables. En qualsevol cas, cal avançar en aquesta direcció sense concessions, amb polítiques decidides -les pròpies i les que es puguin consensuar amb altres subjectes polítics- per tal d'anar fent forat en el mur de contenció espanyol: el de l'Estat i el d'amples sectors d'opinió -inclosos els que es diuen d'esquerres- hereus d'un unitarisme secular i potenciats ara per uns mitjans de comunicació de masses àmpliament oposats als drets i llibertats de Catalunya. I això caldrà fer-ho des del Govern i les institucions - o quan calgui des de l'oposició- i també des de la imprescindible participació i la mobilització de les organitzacions de la societat civil, en què ICV cal que faci sentir la seva veu.

Els que subscrivim aquest comunicat som conscients dels reptes actuals d'ICV i de les mancances que li cal superar, enllà de la qüestió nacional, i que passen entre altres per aconseguir: la intercomunicació contínua entre les bases del partit i els seus representants als governs (del de la Generalitat als municipals), la cura dels posicionaments i declaracions dels nostres càrrecs públics, la necessària revisió i posada al dia dels postulats de l'ecosocialisme, la visibilització clara que les nostres posicions polítiques són diferents de les del PSC, el reforçament dels mecanismes del partit, la participació i la necessària coordinació amb els moviments socials, la feminització... I encara aquella *altra manera de fer política* de què vam fer bandera i que no hauria de quedar reduïda a actes puntuals o gestuals, com les primàries. Pensem però que en aquests punts altres col·lectius o l'organització mateixa del partit ja hi estan a sobre. I, en la mesura de les nostres possibilitats, ens proposem participar-hi també en el debat a través dels organismes territorials o sectorials a

què pertanyem.

2008

Barcelona, a 3 d'octubre del